

Părțile din procedura principală

Reclamant: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pârâte: Y.Z., Z.Z., Y.Y.

Dispozitivul

- 1) Articolul 16 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care au fost prezentate documente falsificate în scopul eliberării de permise de ședere membrilor de familie ai unui resortisant al unei țări terțe, împrejurarea că acești membri de familie nu aveau cunoștință de caracterul fraudulos al acestor documente nu se opune ca statul membru în cauză să procedeze, în temeiul acestei dispoziții, la retragerea acestor permise. În conformitate cu articolul 17 din această directivă, revine totuși autorităților naționale competente să efectueze în prealabil o analiză individualizată a situației acestor membri, procedând la o evaluare echilibrată și rațională a tuturor intereselor aflate în joc.
- 2) Articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care statutul de rezident pe termen lung a fost acordat unor resortisanți ai unei țări terțe pe baza unor documente falsificate, împrejurarea că acești resortisanți nu aveau cunoștință de caracterul fraudulos al acestor documente nu se opune ca statul membru să procedeze, în temeiul acestei dispoziții, la retragerea acestui statut.

(¹) JO C 402, 27.11.2017.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem — Țările de Jos) — E./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-635/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Politica privind imigrarea — Dreptul la reîntregirea familiei — Directiva 2003/86/CE — Excluderi din domeniul de aplicare al directivei — Articolul 3 alineatul (2) litera (c) — Excluderea persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară — Extinderea în temeiul dreptului național a dreptului la reîntregirea familiei pentru persoanele menționate — Competența Curții — Articolul 11 alineatul (2) — Lipsa documentelor justificative oficiale care să ateste legături de familie — Explicații considerate ca fiind insuficient de plauzibile — Obligații care incumbă autorităților statelor membre de a efectua demersuri suplimentare — Limite)

(2019/C 155/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Părțile din procedura principală

Reclamant: E.

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Dispozitivul

- 1) Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă, în temeiul articolului 267 TFUE, să interpreteze articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care instanța de trimitere este chemată să se pronunțe cu privire la o cerere de reîntregire a familiei formulată de un beneficiar al statutului conferit prin protecția subsidiară, atunci când această dispoziție a devenit, în temeiul dreptului național, direct și necondiționat aplicabilă unei astfel de situații.
- 2) Articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2003/86 trebuie interpretat în sensul că se opune, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, în care o cerere de reîntregire a familiei a fost formulată de o susținătoare a reîntregirii care beneficiază de statutul conferit prin protecția subsidiară în favoarea unui minor a cărui mătușă și pretinsă tutoare este și care locuiește în calitate de refugiat și fără o legătură de familie într-o țară terță, respingerii acestei cereri pentru simplul motiv că susținătoarea reîntregirii nu a furnizat documentele justificative oficiale care să ateste decesul părinților biologici ai minorului și, prin urmare, caracterul efectiv al legăturilor sale de familie cu acesta, și considerării, de către autoritățile competente, ca neplauzibilă a explicației pe care susținătoarea reîntregirii a prezentat o pentru a și justifica incapacitatea de a furniza astfel de documente doar pe baza informațiilor generale disponibile referitoare la situația din țara de origine, fără luarea în considerare a situației concrete a susținătoarei reîntregirii și a minorului, precum și a dificultăților speciale cu care ei s au confruntat, potrivit afirmațiilor acestora, înainte și după fuga din țara lor de origine.

(¹) JO C 63, 19.2.2018.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 martie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Högsta förvaltningsdomstolen — Suedia) — Skatteverket/Srf konsulterna AB

(Cauza C-647/17) (¹)

(Trimitere preliminară — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Articolul 53 — Prestare a serviciilor legate de acordarea accesului la evenimente educaționale — Locul operațiunilor taxabile)

(2019/C 155/11)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta förvaltningsdomstolen

Părțile din procedura principală

Recurentă: Skatteverket

Intimată: Srf konsulterna AB